

презъ 1925 година и 2) полагането войнишка клетва въ с. Бѣла Черква, дето се чувствуваше паметта на великия българинъ Бачо Киро Петровъ.

Приготвленietо за похода срещу гърцитѣ е забележително, поради необикновения възторгъ, съ който войниците отъ Дружината посрещнаха тази вѣсть, и поради трогателната готовност, съ която се явиха въ Казармата извиканитѣ около 200 запасни. Последнитѣ бѣха въ частта само нѣколко часа следъ връчване на съобщението. Влакътъ, готовъ на Търновската гара, чакаше. Обаче тѣкмо къмъ часъ на тръгването, получената заповѣдь бѣ отмѣнена. Съжаленията всрѣдъ всички чинове по поводъ тази отмѣна бѣха безкрайно голѣми, а запаснитѣ се завѣрнаха по домоветѣ си истински огорчени. Този малъкъ, но пръвъ опитъ за вдигане частта срещу нахлулия въ предѣлитѣ ни врагъ, показва, че стариятъ борчески духъ на Етърци живѣе, и че само шестъ години следъ Голѣмата война той бѣ готовъ да се прояви съ най-голѣма сила.

Полковникъ Рашко Атанасовъ,
командувалъ Полка отъ 13-и септември 1924
до 15-и октомври 1927 год.

Подполковникъ Борисъ Брѣнековъ,
командувалъ Полка отъ 17-и октомври 1927
до 1-и юни 1928 год.

Клетвата въ с. Бѣла Черква бѣ положена отъ младите доброволци на 10-и май 1927 година, на самото място, дето Бачо Киро е билъ заловенъ отъ турцитѣ. За целта 18-а пех. дружина отпътува на 9-и май по желѣзната до Павликени. Същия денъ вечеръта на главния площадъ въ с. Бѣла Черква се произведе вържествена вечерна заря, на която се споменаха иметата на загиналите преди 51 години герои въ Дрѣновския манастиръ.

Въ деня на клетвата многохиляденъ народъ отъ всички околни села отдаде почитъ къмъ дѣлото и паметта на борците отъ 1876 година и живо